

Tato práce úzce navazuje na publikaci Daniel Dvořák & Jiří Nekvasil a jejich divadlo¹

, kterou jsem vypracoval spolu s dramaturgem opery Národního divadla Pavlem Petráňkem. Vyšla v roce 2004, tedy v jubilejním 15. roce spolupráce obou umělců. Základ tvořil komentovaný podrobný fotografický scénář inscenace²

, všeobecný inscenační sylabus inscenátorů, v mnoha případech i podrobný scénář³. Spolu s výběrem materiálů pro publikaci byly prostudovány i ostatní dokumenty (scénografické podklady, náčrty a rozpisy, recenze, ohlasy a programy). Archiv Jiřího Nekvasila byl v závěrečné fázi roztříděn a ve spolupráci s videotékou Institutu umění - Divadelního ústavu byly všechny dostupné videozáznamy inscenací převedeny na DVD média a současně uloženy ve fondech Institutu umění - Divadelního ústavu, v archivu Jiřího Nekvasila a v archivu autora této práce. Cílem publikace nebylo hodnocení společných inscenací, ale především jejich dokumentace.

Ve své diplomové práci jsem se soustředil na popis Nekvasilových raných inscenací, které byly využíváním experimentálních prvků nejtypičtější vzhledem ke tvaru děl, jejich komornosti a prezentováním na neoficiálních malých operních jevištích. Z rané tvorby se svým charakterem díla tomu vymyká Bartoňův Golem, kterého jsem tedy do své práce nezahrnul, stejně jako inscenaci 2x Monteverdi, která nepřinesla žádné nové výrazové prvky.